

Nr 427.

Av herr **Hällgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 223, med förslag till lag om allmänna vägar m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 223 till riksdagen med förslag till lag om allmänna vägar m. m. föreslås på sidan 5 om vägrätt 19 § följande: »För upplåtelse av mark till väg, så ock för annat intrång som orsakas av vägens byggande eller begagnande, vare fastighetens ägare berättigad till ersättning av väghållaren, där ej avtalats eller uppenbarligen förutsatts att ersättning ej skall lämnas. Å ersättningen skall utgå sex procent årlig ränta från den dag, då marken togs i anspråk».

Med hänsyn till det ränteläge vi haft i landet under senare år kan det ej vara lämpligt att i lagtexten fastlåsa en så hög räntesats å ersättningen för vägrätt, skada och intrång, som sex procent. Antagligen blir det väl i fortsättningen som hittills att vid tider med stor arbetslöshet i landet vägbyggnadsarbeten komma att igångsättas för arbetslöshetens avhjälpande. Och om situationen på arbetsmarknaden förändras till det bättre eller arbetskraften behöver överflyttas till andra produktionsområden komma vägbyggnadsarbetena att helt eller delvis inställas för längre eller kortare tid. Det finnes ännu allmänna vägbyggnadsarbeten som påbörjades i statens arbetslöshetskommissions regi för åtskilliga år sedan och som ännu inte blivit färdigställda men där marken »tagits i anspråk» och där vägdistriktet samt efter föreliggande propositions godkännande staten är förpliktigad enligt vägrättskontrakt betala ränta till markägarna från den tid, då arbetet påbörjades, under de år det legat nere och tills det blivit färdigställt, då först uppskattning av åtgången areal och slutvärdering kan ske. Till belysning kan nämnas att för en färdigställd del av ett sådant vägbygge och där värderingsnämnden uppskattat ersättningen till markägarna för lösen av mark, skada och intrång till kronor 20 806:60 vägdistriktet måste utbetala ränta å detta belopp med kronor 6 239:70. Så långt jag känner till under senare år har räntesatsen å ersättning till markägare för mark, som tagits i anspråk med vägrätt, skada och intrång, inte överstigit fem procent. Lag om vägrätt av den 16 maj 1930 upptager inte heller någon bestämd räntesats utan ger möjlighet till överenskommelse om lägre ränta än vad exempelvis expropriationslagen innehåller.

I anledning av vad sålunda anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 223 ifråga om förslag till lag om allmänna vägar, om vägrätt, 19 §, måtte besluta,

1) att första styckets sista mening erhåller följande lydelse: »Å ersättningen skall utgå fem procent årlig ränta från den dag, då marken togs i anspråk»; eller, om icke detta kan bifallas,

2) att föreskrift om en bestämd räntesats uteslutes ur lagtexten.

Stockholm den 25 maj 1943.

Elof Hällgren.
